

La Casota

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Disseminat al Bonsolei
Emplaçament A 170 m al nord de l'Avinguda de la Mediterrània
Alçada: 386

Coordenades:

Latitud: 41.33664
Longitud: 1.93017
UTM Est (X): 410484
UTM Nord (Y): 4576680

Classificació

Número de fitxa 08020 - 49
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Noucentisme Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El conjunt està restaurat.
Protecció Legal
Observacions protecció: Text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cadastral: 08020A01600029
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dv., 26/06/2009 - 02:00

Descripció

Conjunt arquitectònic de caire rural format per tres edificis construïts en fases diferents i actualment adossats entre sí. L'edifici principal, anomenat pròpiament "La Casota", és un edifici de planta quadrada, amb planta baixa i pis, i teulada de teula àrab amb sostre a doble vessant. La façana principal presenta les obertures ordenades simètricament. La planta baixa està centrada pel portal d'entrada, d'arc carpanell molt rebaixat, amb els muntants i l'arc fet amb carreus i dovelles de pedra. A la part baixa, a cada costat d'aquest portal d'entrada, i a mode de sòcol, s'estén un pedrís construït posteriorment. Just per sobre d'aquest pedrís, i igualment a cada costat de la porta, hi ha una finestra rectangular vertical, amb amplit de rajola d'argila cuita i marc amb un revestiment de color blanc; la finestra situada a la dreta de la porta presenta, a més, un enreixat de ferro forjat. A nivell del primer pis hi ha dues finestres de característiques idèntiques a les descrites per al pis inferior, per bé que es troben lleugerament situades més al centre de la façana respecte de les obertures inferiors. Entre aquestes dues finestres, a més, hi ha un rellotge de sol (veure fitxa 402). Cal destacar igualment la cornisa de l'edifici, que presenta una decoració lobulada. A l'esquerra de l'edifici de La Casota, hi ha un altre edifici adossat i comunicat interiorment amb la masia original, pel qual s'accedeix actualment a l'interior, que antigament realitzava les funcions d'estable i que actualment és un menjador. Es tracta d'un edifici de planta lleugerament rectangular, també amb planta baixa i pis, i teulada de teula àrab a doble vessant, disposada, però, en sentit est-oest, al contrari de l'edifici de La Casota. A la planta baixa trobem, situat a la dreta, el portal d'entrada, ample, d'arc escarser, per on antigament entraven i sortien les bèsties de tir. A l'esquerra d'aquest portal hi ha una curiosa finestra la qual, a diferència de la resta de finestres de la façana d'aquest edifici, no és rectangular vertical, sinó que està coronada per un arc escarser. A nivell de primer pis, doncs, trobem dues finestres rectangulars verticals, disposades simètricament a sobre de les obertures del pis inferior. A l'igual que a l'edifici de La Casota, el parament de la façana és de blocs de pedra irregular, mentre que els marcs de la porta i les finestres presenten un arrebossat de color blanc. Encara situat a l'esquerra d'aquest segon edifici, trobem un tercer, d'estil diferent als dos ja descrits. Es tracta d'un edifici de planta rectangular amb planta baixa i pis, i teulada de teula àrab a doble vessant. La diferència rau en el capcer, rematat per un frontis rectangular, d'estil noucentista, dividit en tres trams separats per falses pilastres, amb línies ondulants al centre de les quals hi ha un medalló. Tota la façana i la part inferior d'aquest frontis presenta un arrebossat de color rosa apagat, mentre que la part superior del frontis és de color blanc. La resta de l'edifici no presenta cap element d'interès patrimonial destacable. Pel que fa a l'interior, cal destacar l'embigat del sostre, original, un antic rebost per menjar, així com una antiga fresquera situada sota l'escala que condueix al primer pis; tot plegat a la planta baixa.

Observacions:

Part de la informació que recull aquesta fitxa ha estat facilitada oralment per la propietària del conjunt.

Història

Aquest immoble apareix documentat al segle XIX com a propietat de la família Paucirerol.

Bibliografia

PARELLADA, Xavier (2009): "Història dels Masos de Begues". Inèdit

